

Poezii și Scenete de Nașterea Domnului

decembrie 2017

POEZII DE NAȘTEREA DOMNULUI

Preluat de pe site-ul: www.resursecrestine.ro

De Crăciun

Autor: [Costache Ioanid](#)

Album: [Taine](#)

De Crăciun, sub fulgi zglobii,
pe Isus din nou vestindu-L
trec pe uliță copii
cu colindul.

Si din zori până-n apus,
pe-o stelută cu făclie,
ei duc lumii un Isus
de hârtie.

Dar tu, frate credincios,
porți tu Pruncul ce trăiește?
Du-ți în tine un Cristos
care crește?

Nu-i vreun gând ce te-a-nșelat,
un simbol sau o icoană?
Simți că-i viu cu-adevărat?
Cere hrană?...

După bezna cea de ani,
și-a adus copilul zorii?
Vin la tine cei sărmani?
Vin în păstori?

Simți că Cel ce L-ai primit
de lumina-ți umple gândul?
Și vin magi din răsărit
căutându-L?

Altfel, Pruncul nu e viu,
altfel, ochiul tău te-nșeală.
Altfel, staulu-i pustiu,
ieslea-i goală.

Si din zori până-n apus,
ca pe steaua cu făclie,
porți și tu tot un Isus...
de hârtie.

Poezie de Crăciun

Autor: [Nelu Roșu](#)

Album: [Crampeie de Har](#)

Bine-ai venit Isuse!
Pe-al nostru vechi pământ,
Te salutăm cu toții,
Din noaptea de mormânt.

Bine-ai venit Isuse!
Ce mult te-am așteptat,
Ne închinăm doar Ție,
Sfânt Fiu de Impărat!

Bine-ai venit Isuse!
Ți-urează și păstori
Lăsând o clipă turma,
S-anunțe muritorii.

Bine-ai venit Isuse!
Soptește-ncet Maria,
Ești unica speranță,
Cel așteptat: Mesia!

Bine-ai venit Isuse!
Cu toții Te-adorăm,
Cu magii de departe
Ființa Ți-o predăm.

Bine-ai venit Isuse,
Rege dumnezeiesc,
Din ieslea cea săracă
Cu drag eu Te primesc!

Nașterea lui Isus

Autor: [Costache Ioanid](#)

Album: [Porumbite Albe](#)

Isus se naște! Și lumina pătrunde-n sufletele noastre.
Și steaua tainei strălucește deasupra celorlalte astre.
Cu magii azi ne închinăm și noi, cu sufletul mergând,
o bucurie fără seaman simțim în inimă și-n gând!

Azi patimile se răpun de o putere preaînaltă!
Azi omul, luminându-
și gândul, spre cer cu inima tresaltă!
Nadejdile se nasc în suflet. Credința tainic reînvie,
căci harul sfânt acum coboară în viața stearpă și pustie

Și orice suflet care simte că-n el răsare-o viață nouă,
e ca un crin ce în petale adună stropi curați de rouă!
Și orice inimă ce poartă oglinda cerului în ea,
pentru ISUS născut în iesle, azi luminează ca o stea!

Se nimicește tot păcatul sub raza sfântă a iubirii...
Azi, se deschide pentru suflet, spre cer, un drum al mântuirii!
Cu haina albă a virtuții tot omul poate să se-mbrace,
căci sfânta naștere aduce în inimi liniște și pace!

AMIN

Titlu: DE CRĂCIUN**Autor: -**

PERSONAJE: **Alin** (*un adolescent, personajul principal*), **Claudia** (*o adolescentă care scrie o listă de Crăciun cu geanta deschisă*), **bețivul** (*stă tolănit pe jos cu o sticlă de alcool într-o pungă pe care o ține în mână*), **Ștefan** (*un adolescent care își lustruiește bicicleta cea nouă*), **casnica** (*cu părul pe bigudiuri mătură în halat de baie*), **Adina** (*o doamnă citește broșuri de vacanță, cataloage*), **Iulia** (*o adolescentă cu un coș de cumpărături*).

SCENETA:

(*Alin confuz și pierdut merge la Claudia care este ocupată, scriind într-un carnețel.*)

Alin: Scuze... te pot întreba ceva?
Claudia (*abia ridicându-și capul din carnețel*): Mda, ce e?
Alin: Știu că se întâmplă ceva special luna asta. Toți par să sărbătorească. Dar ce sărbătoresc de fapt?
Claudia (*dându-și ochii peste cap*): Fii serios! Este Crăciunul. Vezi lista asta? (*Îi arată lista.*) Toate astea sunt lucruri pe care vreau să le primesc cadou.
Alin: Deci, sărbătorim cadouri și daruri! Asta e?
Claudia: Ei bine, asta e pentru mine, amice! Dacă primesc toate lucrurile astea voi fi fericită! (*Pleacă, scriind în continuare.*)
Alin (*merge către bețiv*): Domnule, ce sărbătorește toată lumea luna asta? Știți?
Bețivul (*se ridică încet, se poticnește puțin străduindu-se să se concentreze la Alin*): Hăh?
Alin: Păi, toată lumea spune că luna, decembrie, este specială. Dar se întâmplă ceva special acum?
Bețivul: Oh știu, copile! Vino aici, știu!
Alin (*pășește încet și emoționat mai aproape*): Știți?
Bețivul (*ridică punga cu sticla și o rotește mândru în aer*): ASTA!!! ASTA este motivul meu pentru a sărbători, copile! Este Crăciun chiar în această pungă!
Alin: Ce? Dar ... dar, nu se poate. Această sărbătoare presupune să aibă dragoste în ea. Nu este dragoste acolo.
Bețivul: Poți să ai propriul tău mod. (*Se întinde pe o bancă.*) Dar sărbătoarea mea este chiar aici, băiete! (*Mai ia o înghițitură*)
Alin (*dă din cap și merge mai departe*): Mă întreb dacă voi afla vreodată ce sărbătoresc toți. (*Dă peste Ștefan și bicicleta sa.*)
Alin: Hei, am o întrebare!
Ștefan: Sărbătorim? Eu îmi sărbătoresc noua bicicletă! Nu este grozavă? Este mai bună decât a celorlalți din clasa mea. Mișto, nu? (*Se urcă pe ea.*)
Alin (*dezamăgit*): Scuze, trebuie să plec să o arăt prietenilor mei! La revedere!
 Pa!
 (*Alin se întâlnește cu casnica care abia îl observă, dar care continuă să măture.*)
Alin: Bună ziua. Trebuie să știu ceva și dvs. probabil mă puteți ajuta.
Casnica: Să te ajut? Eu sunt cea care are nevoie de ajutor, fiule. Știi cât am de gătit, de făcut curățenie și de pregătit înainte să vină familia mea? Sarmale, mămăligă, cozonac, curățenie în casă...!
Alin: Vin să sărbătorească?
Casnica: Bănuiesc că da, dar eu am o mulțime de lucruri de făcut.
Alin: Și ce sărbătoriți?
Casnica: Nu am avut timp să mă gândesc la asta, copile. Îmi pare rău! Du-te și întreabă pe altcineva. (*Continuă să măture și Alin se îndreaptă ușor către Adina.*)
Alin (*cu jumătate de inimă*): Nu cred că știi nici tu ce sărbătorește toată lumea luna asta, nu?
Adina (*își ridică privirea din broșurile cu vacanțe*): Hmm? Luna asta? Mă duc să-mi vizitez familia în Germania (*spune ea fericită, arătându-i o broșură*).

Alin: Ooo, ce frumos! Deci această sărbătoare este numai despre vizita la familia ta?

Adina: Nu știu. Nu m-am gândit la asta atât de mult! *(Se uită înapoi la broșura ei și se îndepărtează ușor.)*

Alin: Oh, mulțumesc. *(Se uită dezamăgit și merge către Iulia care cară un coș de cumpărături.)*

Iulia (observă că Alin e trist):

Alin: Hey, ești bine? Ce s-a întâmplat?

Iulia: Am vrut să aflu ce sărbătorim în luna decembrie. Știu că este ceva important și special, dar nu știu ce. Am întrebat pe toți.

Alin: Pe cine ai întrebat?

Iulia: Pe mulți oameni.

Alin: Poate că ai întrebat oamenii nepotriviți. Eu știu.

Iulia: Știi?

Alin: Da. Prietena mea mi-a dat o Biblie și mi-a arătat când a început sărbătoarea, când a fost primul Crăciun.

Iulia: Serios? *(Foarte interesat și înviorat.)*

Alin: Da. Vezi tu? Primul Crăciun a fost liniștit și simplu. A fost atunci când Dumnezeu a dat lumii cel mai bun cadou dintre toate.

Iulia: Cadou de Crăciun?

Alin (tare): Dacă se dau cadouri, am și eu o listă aici! *(Claudia, Ștefan și Adina se opresc din ceea ce fac și dau buzna peste Alin și Iulia.)*

Claudia: Eu vreau o pereche de cauciucuri în plus pentru bicicleta mea, pentru orice eventualitate!

Ștefan: Eu vreau o mașină de spălat și un aspirator nou.

Casnica: Și eu vreau haine noi pentru călătoria mea.

Adina: Hey! Darul lui Dumnezeu pentru noi nu are de-a face cu nimic din astea. Dumnezeu ne-a dat ca dar pe Fiul Său, Isus. Isus a fost născut într-un oraș numit Betleem, atunci la primul Crăciun. Și prin toată viața Sa ne-a arătat cum este Dumnezeu. El ne-a învățat că, dacă vrem să fim cu Dumnezeu, nu putem ajunge acolo decât dacă suntem puri și fără păcat. Nu ne putem face singuri puri și fără păcat, așa că Isus a luat păcatele noastre asupra Sa, pentru că El era singurul perfect. El a murit și a fost despărțit de Tatăl Său din ceruri, ca noi să nu fim apoi despărțiți de El. Acum putem veni la Dumnezeu și să facem parte din familia Lui. Isus a făcut o cale pentru noi, ca să mergem la Dumnezeu. De aceea, El a fost cel mai bun cadou dintre toate.

Iulia: *(Toți încep să vorbească deodată și să se vaite de ce au ei nevoie și vor.)* Liniște! Ascultați cu toții! *(Își scoate Biblia și o deschide.)* Biblia ne spune despre darul lui Dumnezeu pentru noi. Asta este esența acestei sărbători.

Casnica: Sună frumos, dar chiar am multă treabă de făcut. Poate data viitoare. *(Iese.)*

Adina: Am planuri de făcut și bagaje de împachetat. Pe mai târziu! *(Iese.)*

Claudia (ezitând): Sună minunat. De fapt este cel mai frumos lucru pe care l-am auzit în ultima perioadă. Doar că, ei bine, chiar trebuie să plec să fac niște cumpărături acum. *(Iese.)*

Iulia (se uită la Alin): Dar tu?

Alin: Deci despre ce este această sărbătoare? Este despre Isus, darul lui Dumnezeu pentru noi?

Iulia: Da. Asta e.

Alin: Este darul acesta și pentru mine?

Iulia: Da! Este pentru toți! Dumnezeu L-a trimis pe Isus pentru fiecare dintre noi. Deci, este și pentru tine.

Alin: Cum pot primi eu darul lui Dumnezeu?

Iulia: Biblia spune că toți au făcut lucruri greșite și asta se numește păcat. Trebuie să credem că Isus este Fiul lui Dumnezeu și să Îi cerem să ne ierte. Când facem asta, El ne curăță în interior.

Alin: Este ca și cum ai avea un nou început?
Iulia: Apoi devenim parte din familia Lui și putem vorbi cu El oricând. Iar, ca să-L cunoaștem mai mult, citim Biblia. Când suntem parte din familia Lui, vom merge într-o zi în rai și vom locui cu El pe vecie.

Alin: Oau! Ce dar!
Iulia: Da și faptul că Îl cunoaștem pe Dumnezeu în viețile noastre este mai frumos decât orice alt dar, călătorie sau jucărie. Este mai frumos decât petrecerile sau orice altceva în viață!

Alin (arătând spre Biblie): Hey, poți să-mi arăți ce spune acolo? Hai să bem un ceai și să vorbim despre asta!
Iulia: Sigur!

(Ies amândoi din scenă, uitându-se în Biblie)

Titlul: O ZI DE NAȘTERE FĂRĂ CADOURI?**Autor: -****PERSONAJE:** Povestitor, Samuel, Mihai, Sara, Ion.**SCENARIU:**

Povestitorul: Ghiciți! Sceneta noastră de azi este despre niște oameni care au mers cu o mașină a timpului. Vă puteți imagina? Nu ar fi super să călătoriți înapoi în timp? Ei bine, acest grup s-a întors în timp tocmai la noaptea în care S-a născut Isus! Samuel este un păstor care își păzește oile noaptea. Uitați ce se întâmplă!

(Samuel intră și se trânteste jos, plictisit și suspinând tare:)

Samuel: Sunt așa de plictisit! Aceste oi fac același lucru toată ziua: mănâncă, dorm, se plimbă. *(Se ține de nas.)* Uuu! Și miros urât! *(Arată într-o parte.)* Oh, uite alta! Tocmai a sărit gardul. Cred că am mai pierdut una.

Mihai *(intră cârând un cadou):*

Bună, Sami! Ce faci aici singur?

Samuel *(tipând):* Ce ți se pare că fac? Păzesc oile!

Mihai: Tu? Dar tu nu ești păstor!

Samuel: Știu, știu! Dar îi țin locul prietenului meu. A plecat să găsească un prunc care tocmai s-a născut. Zicea că Îl cheamă Isus.

Mihai: Acolo mă duc și eu!

Samuel: Serios? Tu Îl cunoști?

Mihai: Tu nu? El este Fiul lui Dumnezeu! S-a născut în această noapte în Betleem pentru a da speranță lumii.

Samuel: Uau! Păi, ajută-mă să pun aceste oi în țarc și vin și eu!

Mihai: Oi? Nu știu nimic despre oi! Cum le mutăm noi? Le ridicăm, sau cum? Le împingem?

Samuel: Da, vom găsi noi o modalitate. Dar... care?

Mihai: Vezi? Acesta e un parfum scump. Nu poți merge fără cadou, știi!

Samuel: Oh, nu știam. Dar eu nu am bani pentru asta.

Mihai: Atunci ar fi mai bine să amâni vizita până vei putea cumpăra un cadou frumos.

Samuel *(dezamăgit):* Mda, ai dreptate.

Mihai: Bine, ne vedem mai încolo! Mă duc să îmi duc darul! Vezi acea stea de acolo *(arată către cer)?* Ea este cea care mă va conduce direct la El! Nu vreau să pierd asta! *(Iese.)*

Sara *(intră cu un cadou împachetat minunat):*

Bună, Samuel! Ce faci? Ce urât miroase aici! *(Își ține nasul.)*

Samuel: Știu, știu! Păzesc oile, ok? Lasă-mă să ghicesc! Îi duci și tu Pruncului Isus un dar frumos de nașterea Lui, ha?

Sara: Da! L-am făcut chiar eu. E o păturică cu fir de aur pentru a o pune în iesle. Tot ce e mai bun pentru El, știi?

Samuel: Da. De-aia eu nu merg la sărbătoare. Nu am un dar.

Sara: Oh, ce păcat, pentru că o să fie foarte frumos!

Samuel: Mda!

Sara *(uitându-se la cadoul ei):*

Păi, distracție plăcută atunci! Ne vedem mai târziu!

Samuel *(lasă capul în jos și ea pleacă):*

Ce distracție plăcută am eu aici, singur! Mi-aș dori să merg și eu, dar n-am nimic ce să-I dau!

Ion: Salut! Ce faci aici singur?

Samuel: Cine? Eu? Oh!

Ion: Da. De ce ești trist?

Samuel: Eu... umm...păi, cine ești tu?

Ion: Eu? Sunt un toboșar. Merg să-I spun și eu lui Isus: „Bun venit!”

Samuel: Dacă ai un cadou pentru El... Poți merge fericit!

Ion: Vrei să vii cu mine?

Samuel: Eu n-am ce să-I duc. N-am un cadou!

Ion: Cine a zis ceva de cadou?

Samuel: Toți ceilalți I-au dus ceva în dar. Toți i-au dus daruri scumpe: parfum, păturică, lucruri scumpe. Eu nu am așa ceva!

Ion: Dar El nici nu vrea așa ceva de la tine! Nu există nimic pe lumea asta pe care ai putea tu cumpăra și pe care El să nu-l aibă oricum. El este Fiul lui Dumnezeu. El are totul!

Samuel: Oau! Deja are totul?
Ion: Aproape!
Samuel: Aha! Știam eu!
Ion: Dar tu I-ai putea da totuși ceva ce El și-ar dori tare mult.
Samuel: Da? Ce anume?
Ion: Prietenia ta!
Samuel: Prietenia mea? Atât?
Ion: Da. Asta e tot ce vrea de la tine. El are totul deja. El vrea să fie prietenul tău cel mai bun și tu prietenul lui. Pentru totdeauna! De fapt El vrea să-ți dăruiască ție multe lucruri minunate: prietenia cu Dumnezeu, iertarea atunci când greșești și-ți pare rău, protecție, mântuire și veșnicia cu El. Pentru asta a venit El pe pământ, ca noi să Îl cunoaștem pe Dumnezeu și toate darurile Lui.

Samuel: Oau! Vreau să fiu prietenul Lui! Vin și eu cu tine! Dar... Crezi că nu ar trebui totuși să-I duc o oaie?

Ion: Ei bine, dacă vrei, poți. Dar miroase așa urât! *(Se ține de nas.)*

Samuel: Bine! Atunci, hai să plecăm.

Ion: Să mergem!

(Ies amândoi împreună.)

Povestitorul: Ne-am întors acasă din călătoria noastră în timp. Întrebarea este acum: n-ați vrea și voi să-I dați prietenia voastră Domnului Isus? Viața noastră, iubirea noastră este cel mai frumos cadou pentru El. Eu plec acum să mă bucur de nașterea Lui! Și de mântuirea Lui! Și de viața trăită cu El! Pe curând!

Titlu: ZIUA DE NAȘTERE**Autor: Florentina Pali Gheorghias**

PERSONAJE: Un învățător, un copil, mai mulți figuranți care mimează că aranjează o sală de petrecere.

DECOR: Un spațiu amenajat frumos ca pentru petrecere.

SCENARIU:

(Figuranții aranjează sala pe tot parcursul scenei. Un învățător intră și mimează că dă instrucțiuni figuranților și supraveghează buna ordine și desfășurare a organizării. La un moment dat, intră un copil trist. Învățătorul se bucură când îl vede, îl ia după umeri și încep o discuție.)

ÎNVĂȚĂTORUL: Mihai, de ce ești trist? În ziua de Crăciun tu ești trist?

MIHAI: Da. Prietenul meu cel mai bun e supărat pe mine.

ÎNVĂȚĂTOR: De ce s-a supărat?

MIHAI: Ei, am făcut eu o glumă, iar el s-a supărat.

ÎNVĂȚĂTOR: A, înțeleg! Tu ai făcut o glumă pe care Iulian nu a gustat-o.

MIHAI: Cam așa ceva.

ÎNVĂȚĂTOR: Ai mai vorbit cu el? I-ai spus că-ți pare rău? Ți-ai cerut iertare?

MIHAI: Nu.

ÎNVĂȚĂTOR: Atunci, nu e normal să fie supărat?

MIHAI: Ei, bine... O să îmi cer iertare. Dar ce faceți aici, o petrecere?

ÎNVĂȚĂTOR: Da. Sărbătorim o zi de naștere.

MIHAI: A unui prieten?

ÎNVĂȚĂTOR: Da. Rămâi și tu!

MIHAI: Dar eu nu-l cunosc, nu sunt prietenul lui!

ÎNVĂȚĂTOR: Sunt convins că se va bucura. De fapt prietenul acesta iubește mult copiii și vrea să fie prietenul tuturor.

MIHAI: Super! Atunci vreau să stau și eu la petrecere. Dar stai! N-am niciun cadou pentru el.

ÎNVĂȚĂTOR: Ba, am! Am o carte nouă cu super povești. E preferata mea. Crezi că i-ar plăcea?

MIHAI: Poate, dar nu cred că asta ar vrea.

ÎNVĂȚĂTOR: A, nu-i place să citească! Nu-i nimic. Atunci o să-i dau o mașinuță.

MIHAI: Știi și eu ce să zic?

ÎNVĂȚĂTOR: Nu se joacă cu mașini prietenul tău? Atunci n-am ce să-i dau!

MIHAI: Sigur că ai. El vrea un dar pe care tu poți să i-l dai.

ÎNVĂȚĂTOR: Da? Ce anume?

MIHAI: Prietenia ta o vrea. El vrea ca tu să fii prietenul Lui, iar El să fie prietenul tău.

ÎNVĂȚĂTOR: Atunci asta e foarte simplu. Și-așa mi-am pierdut un prieten supărăcios, am nevoie de un altul!

MIHAI: O, nu, nu nu! Tu va trebui să-ți ceri iertare de la Iulian. De fapt, El vrea ca și Iulian să fie prietenul Lui.

ÎNVĂȚĂTOR: Da? Dar cine este și cum se numește misteriosul sărbătorit? Și de ce nu e aici?

MIHAI: Este aici, doar că tu nu-l poți vedea.

ÎNVĂȚĂTOR: Să știi că eu nu cred în spiriduși!

MIHAI: Mihai, nu este vorba despre un spiriduș, ci despre Domnul Isus.

ÎNVĂȚĂTOR: Isus?

MIHAI: Noi astăzi sărbătorim nașterea Lui pe pământ.

ÎNVĂȚĂTOR: Atunci eu plec. El nu e real!

MIHAI: De ce spui asta?

ÎNVĂȚĂTOR: Când eram mai mic, mami mi-a spus că Isus e ca Moș Crăciun. Face daruri frumoase, dar nu-l putem vedea. Apoi am descoperit-o pe mama când îmi pune cadoul de la Moș Crăciun. Am fost foarte supărat. Dacă Isus e ca Moșul...

MIHAI: Mihai, Isus nu e ca Moș Crăciun. Isus este o persoană reală!

ÎNVĂȚĂTOR: Atunci unde e? De ce nu e aici? De ce nu-L văd?

MIHAI: Pentru că Isus este Fiul lui Dumnezeu. El a fost o vreme pe pământ, apoi S-a întors la Tatăl Lui, în cer. Stai să-ți spun! După ce relele de pe pământ s-au înmulțit, Tatăl Său, Dumnezeu, a vrut să salveze totuși omenirea, să nu o nimicească pentru totdeauna.

MIHAI: Dumnezeu ne iubește mult. Așa că L-a trims pe Fiul Său, pe Isus, la noi pe pământ.
De ce?

ÎNVĂȚĂTOR: Întâi, ca să ne ajute să Îl cunoaștem pe Tatăl Lui din cer. Apoi ca să plătească El prețul
relelor noastre. E ca și cum ar fi venit pe pământ, într-o închisoare, ca să plătească
pedeapsa faptelor noastre rele.

MIHAI: Dar nu e corect!

ÎNVĂȚĂTOR: Așa e! Tu ai mințit vreodată?

MIHAI: Cine nu minte?

ÎNVĂȚĂTOR: Ei, pentru că minciuna este un păcat, tu ar trebui să fii pedepsit veșnic pentru miciună.

MIHAI: Adică, veșnic, veșnic? Fără sfârșit?

ÎNVĂȚĂTOR: Da. Dar El a venit și a plătit prin moartea Sa pentru acest păcat al tău, ca tu să poți fi
iertat, atunci când faci ceva rău și îți ceri iertare de la El. Iar acum El vrea să fie
prietenul tău, să ierte păcatele tale și să te învețe cum să trăiești frumos și după voia
Tatălui Său, Dumnezeu.

MIHAI: De unde știi că e adevărat?

ÎNVĂȚĂTOR: El a lăsat pe pământ o carte minunată. Se numește Biblia. Evenimentele istorice au
dovedit că ea este o carte adevărată. Ce scrie în ea s-a împlinit până acum.

MIHAI: Și de unde știi că El e aici?

ÎNVĂȚĂTOR: Îi simt prezența!

MIHAI: Cum?

ÎNVĂȚĂTOR: Tu vezi vântul de unde vine și încotro bate?

MIHAI: Nu.

ÎNVĂȚĂTOR: Asta înseamnă că vântul nu există!

MIHAI: Hei, dar îl simțim!

ÎNVĂȚĂTOR: La fel e și cu prezența lui Isus.

MIHAI: Dar eu nu-L simt.

ÎNVĂȚĂTOR: Desigur, pentru că doar prietenii Lui îl simt. Ei comunică cu Isus prin Duhul lui
Dumnezeu, care nu se vede, dar se simte. Exact cum vântul nu se vede, ci doar se simte.
Și cu această sărbătoare, noi, prietenii lui care Îi simțim prezența, ne amintim de
nașterea Lui pe pământ și ne bucurăm împreună.

MIHAI: Aș vrea să fiu și eu prietenul Lui! Poate că vrea să vină și el cu mine la această
sărbătoare! Poate că vrea și Iulian să fie prietenul Lui!

ÎNVĂȚĂTOR: Și nu uita, că darul tău pentru El este chiar prietenia ta.

MIHAI: Nu uit. Mă duc repede să vorbesc cu Iulian și mă întorc!

(Copilul iese fericit și ceilalți se retrag din scenă.)